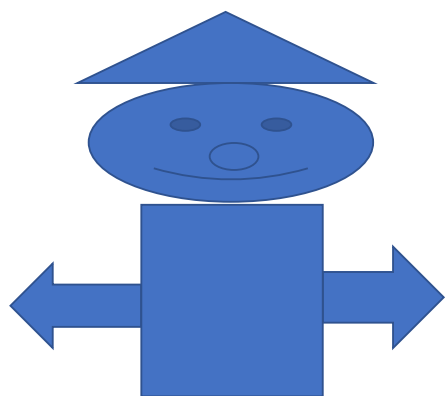


Dit is de 6<sup>de</sup> editie van

# Het Nieuws van de Eerste Naald



jaar **2024**



*Wouter Gielen: hoofdredacteur*

## Een moment voor te koesteren

*Het is nog altijd ongelooflijk maar waar, als je spreekt over een moment te koesteren, wel dit was zo'n moment. Het begon allemaal na de gewonnen thuiswedstrijd van KVC Westerlo tegen RWDM.*

Wie zou dit verwacht hebben? Wel, wij in elk geval niet, op dinsdag 26 december stond dus de wedstrijd KVC Westerlo RWDM op het menu, de Kemphanen trokken aan het langste eind en wonnen met 3-0.

Na de wedstrijd gingen de spelers zoals de gewoonte het wenst na een gewonnen wedstrijd de supporters in het G-vak, dat is het sfeervak van 'T kuipje, hier zitten supporters van de harde kern, groeten. En zette de slogan 'er allemaal samen in'.

*Hierbij willen wij Kyan bedanken voor zijn truitje, wij gaan dit moment blijven koesteren, en dit moment gaat voor altijd in ons geheugen blijven steken.*

Nadien gingen de spelers naar de andere voetbalfans toe, vele jaren zijn de spelers na een overwinning moeilijk helemaal aan het J-vak te krijgen waar de rolstoelgebruikers zitten, want normaal gezien wandelen ze gewoon voorbij op enkele uitzonderingen na. Zo kwam Kyan Veasen voorbij, hij trok zijn truitje uit en gaf deze aan onze hoofdredacteur.

Onze hoofdredacteur wist eerst niet wat er gebeurde, en dacht dat dit een droom was, en werd er eigenlijk een beetje emotioneel van. Het was dan ook een avond om niet snel te vergeten, maar ook een moment voor te koesteren. Westerlo gewonnen en een truitje meer.





# Parkeer op de juiste plaats

*Je kent het probleem wel, je wilt parkeren op een speciale parking voor mensen met een beperking, want je hebt iemand bij met een beperking en de persoon in kwestie heeft de speciale parkeerkaart bij, maar er staat een wagen op deze speciale parkeerplaats, maar er ligt geen parkeerkaart in de wagen voor je, dus deze wagen staat niet op de juiste plaats gepareerd en daarom moet je ergens anders parkeren, terwijl je hier wel mag parkeren en de wagen voor jou niet.*

Dit mag natuurlijk niet gebeuren, want anders neem je het risico om een terechte boete te krijgen, want als je niemand met een beperking erbij is parkeer je normaal niet op zo'n parkeerplaats, ook al heb je een parkeerkaart voor mensen met een beperking bij, dit weten de leden van forum onbeperkt ook, want vorig jaar voerden deze mensen hierop actie, ook werd er opgelet hoe de auto's geparkeerd staan, want sommige wagens staan niet binnen de lijnen geparkeerd.

Ook staken de leden van forum onbeperkt flyers achter de ruitenwissers van auto's op parkeerplaatsen voor mensen met een beperking. Men stak niet bij elke wagen een flyer, maar wel bij de wagens zonder legitieme

kaart. "Als er geen kaart duidelijk zichtbaar is, kan dit om twee redenen zijn, ofwel is men de kaart vergeten te leggen, of men staat onrechtmatig op deze plaats.

Met de flyer wou men aansporen om altijd een parkeerkaart te gebruiken op deze speciale plaatsen, en dit met het motto leg je kaart want dan ben ik het waard.

Mensen die onrechtmatig op de parkeerplaats stonden werden via de tekst op de achterkant van de flyer gewezen op het nadeel dat ze daarmee betrokkenen." In het kader van hun actie verstuurdde het Laakdalse forum ook brieven naar de bevoegde ministers en de grootwarenhuizen in de gemeente. "De brief naar de grootwarenhuizen was



louter informatief, hierbij werd er gewezen naar het belang voor mensen met een beperking, dit is heel belangrijk.

Wat ook heel belangrijk is, is dat men de parkeerplaatsen voor mensen met een beperking beter aanduidt op sommige plaatsen. Want er zijn in ons land veel parkeerplaatsen waar de blauwe lijnen slecht of moeilijk zichtbaar zijn

Deze actie verliep eigenlijk goed, maar toch zijn er nog vele mensen die ondanks de gedane moeite die op de speciale par-

keerplaatsen, parkeren, en dit jammer genoeg onrechtmatig. Dit weten wij zeker, want als je op de parkings voor mensen met een beperking kijkt van ons land kijkt, zie je dat de helft van de auto's geen parkeerkaart heeft liggen.

Hopelijk komt er nog meer controle, op de parkeerplaatsen naar mensen die zonder parkeerkaart op de plaatsen voor mensen met een beperking parkeren, want dit is echt wel een probleem in ons land aan het worden.



**Dus mensen, parkeer niet op de speciale parkeerplaatsen, tenzij je een parkeerkaart legt voor mensen met een beperking, maar dan moet er dus iemand met een beperking bij zijn. Wij hopen alvast dat deze boodschap bij iedereen binnenkomt, en dit nog wel zonder de kloppen.**

**Dus parkeer op de juiste plaats.**

# Stop de regen

*Wij weten het allemaal, het heeft dit jaar al veel geregend. Dit is helemaal niet goed, want de boeren geraken door de vele regen niet zo goed meer op het veld.*



Nog nooit regende het in ons land zoveel als de afgelopen maanden, en dat brengt heel wat gevolgen met zich mee, want de grond kan nauwelijks opdrogen. Daarom moeten wij hopen dat de regen ophoudt en uiteindelijk een droge periode eraan komt.

Want anders kan men de overgebleven mais nog niet afmaaien, de meeste mais is dan wel in de boerderij, maar toch staat er hier en daar nog wel mais. Ook rotten de aardappelen die nog in de grond zitten,

en de oogst van dit jaar is al echt heel mager, althans voor de boeren toch. Want de boeren hebben nu al de helft van hun oogst verloren, en dit door het regenweer.

Wie nu met machines op het veld rijdt moet oppassen, dat er niets van de machines of het veld stuk gaat, hopelijk gaat er niets stuk bij het betreden van het veld, want de machines van tegenwoordig zijn ook heel gevoelig voor een slecht veld, zo kunnen deze plotseling blokkeren en daarna niet meer werken, en dit is ook niet de bedoeling.

*Het is hopen en afwachten tot dat er eindelijk een lange droge periode aanbreekt. Dit zou uitstekend voor mens en dier zijn, en dan alles eens goed opdrogen, De magere oogst gaat ook te voelen zijn in onze portemonnee, en weet je wat? Het heeft al genoeg geregend. Dus stop de regen.*

## EEN NIEUWE JOB, ALTIJD LEUK

*Studeren is voor de meeste onder ons verleden tijd, maar toch zijn er mensen die voor een andere uitdaging willen gaan en nog eens in de boeken kruipen, met dikwijls een opleiding van nog eens 4 jaar. Dit is goed en slecht nieuws, het goede is dat er dan nieuwe werkrachten bijkomen, terwijl er overal tekort is aan personeel, en het slechte nieuws is dat je dan terug naar school moet.*

De laatste jaren zien wij steeds meer mensen die toe zijn aan een ander beroep, en daarom terug gaan studeren. Opvallend genoeg zijn deze mensen ouder dan 25 jaar, de oudste is zelfs 40 jaar. Elk jaar opnieuw worden de ingeschreven studenten geteld, door de Vlaamse Hogescholenraad.

Tijdens het academiejaar 2023-2024 werd er een absoluut record studenten waargenomen, en opvallend genoeg zijn deze studenten allemaal boven de 25 jaar, als wij dan de cijfers erbij halen dan zien we een grote stijging, want in het jaar 2002-2003 waren er nog maar 100

studenten, en een academiejaar later is dat 28,385.

Dit is echt wel een heel opvallende stijging, en de meeste studenten gaan dan volop voor de richting verpleegkundigen. Opmerkelijk genoeg krijgen er sommige toekomstige verpleegkundige niet van de eerste keer na hun foutloze examens hun diploma, terwijl er in onze samenleving veel te weinig verpleegkundige zijn. Dus iedereen weet nu dat er meer en meer studenten in omloop zijn, dit belooft voor de toekomst, zeg nu zelf dat er binnen vele jaren geen mensen zijn die geen beroep uitoefenen.

Want dat is de bedoeling, zonder dat iemand het wist werden de meeste mensen aangemoedigd om een nieuwe uitdaging aan te gaan, en bij deze is het ook nog gelukt, en nu hopen dat iedereen van de nieuwe studenten erin slagen om hun welverdiende diploma te behalen. Wij hopen alvast met iedereen mee, en wensen hun succes toe met hun nieuwe carrière. Want iets nieuws opbouwen kan een hele mooie carrière worden.

Dus als je kunt ga een nieuwe weg in en begin een andere carrière, dan heb je vele afwisselingen en laat alles op je komen, want dan weet je wat het echt inhoudt. Met andere woorden, een nieuwe job, altijd leuk!

# Een droevige avond

*De watersnoodramp van 1953 werd in heel Nederland op 1 februari herdacht, dit met een eucharistieviering waarbij de namen van de betreurende slachtoffers werden voorgelezen. Nadien werd er ook een standbeeld onthuld. Dit natuurlijk om de slachtoffers te herdenken.*

wachten tot er hulp verscheen, dit terwijl de storm steeds meer in de nacht toesloeg. Hierbij viel er ook een nooit geziene waterbom uit de lucht. Deze was vele heviger dan de bom met water dat enkele jaren geleden in Wallonië uit de lucht viel.

Er waren die bewuste zondagmorgen nog geen hulpverleners kunnen uitrukken. Dit wegens dat het weer nog te slecht was, en de strakke wind maakte dit probleem nog

erger, aldus een overlevende van deze ramp, hopelijk maken wij dit nooit meer mee vertelde een andere overlevende, aan onze krant. Want dii was voor niemand leuk. Pas dezelfde week dinsdag werd alles duidelijk, er waren veel slachtoffers te betreuren, en dit is vanavond wel te merken. Want elke familie die iemand toen moest afgeven is aanwezig. Aldus een dame van 77 jaar, die toen haar broer verloor.

Voor vele nog vers in hun geheugen, maar degene die toen nog niet geboren waren kunnen zich het niet voorstellen. Bijna heel Nederland kreunde, want alles stond onder water, nadat er een geweldige zware storm toesloeg in heel Nederland, en dit nog wel in de nacht van 31 januari op 1 februari.

Hierbij braken de dijken en kon het water overal terecht, huizen liepen onder en stortte zelfs in. Dus vele mensen zaten met een bang hartje op get dak van hun huizen te

**Niemand zal deze ramp ooit vergeten. Daarom wordt deze ramp elk jaar herdacht, wegens privacy gebruiken wij geen namen. Maar hopelijk komt dit nooit meer voor. Nadien kreeg iedereen tranen en werd het natuurlijk een droevige avond. Deze ramp zal voor altijd in ons geheugen blijven.**



# Een leuk gesprek

*Men zegt wel eens dat een gepensioneerde wel weet wat men moet doen, maar de vraag is, zou dit wel kloppen? Om dit zeker te weten spraken wij In Genendijk. Op een koude winterdag met Jef Rutten af, hem kennen we nog uit de tijd toen onze hoofdredacteur zijn grootouders leefde. Jef en zijn vrouw Jeanne woonde in dezelfde straat. Daarom trok hij er zelf naar toe. Hij ontving ons samen met Jeanne, het was een leuk ontvangst met koekjes en drank, eenmaal gezeten kon ons gesprek beginnen.*



## Wil je jezelf eerst eens even voorstellen aan onze lezers?

Ik ben Jef Rutten oudste zoon van René Rutten geboren in Genendijk op 6 september 1936, en in 1958 getrouwd met Jeanne Van Uytsel die was geboren in Veerle op 17 Mei 1936,

Wij hebben vier kinderen drie meisjes en een jongen. Onze kinderen zijn allen getrouwd en hebben elk een jongen en een meisje dus acht kleinkinderen, die op hun beurt zes achterkleinkinderen hebben met nog een op komst.

De twee oudsten zijn reeds op pen-

sioen (ons Brigitte is verpleegster geweest in de kliniek van Geel, ons Ria was ook verpleegster maar was getrouwd met René Heselmans begrafenis ondernemer in Looi, en ze is dus toen gestopt met gaan werken om thuis te helpen bij haar man.

Onze Luc heeft een drankhal en zijn vrouw heeft een dieren kliniek ook hun dochter is dierenarts, hun zoon is aannemer van grond en restauratie werken. Ons Hilde die een nakomertje was, heeft vijf jaar universiteit gedaan en heeft in Beringen naast de autostrade een groothandel in keukengerei met 12 in loondienst.

## Wat doe je tijdens het dagelijkse leven zoal allemaal?

Mijn dagelijkse bezigheid verloopt als volgt, 90 % van den tijd ben ik eerst op s 'morgens, wij stoken veel hout ik maak de stoof aan, giet de koffie op, laat de kippen buiten want als ik ze tijdens de nacht niet op sluit zijn ze s 'morgen op gegeten of vermoord door de vos.

Zoals je nog wel weet heb ik nog een serre, en een tamelijke grote hof, maar ik ga die de helft kleiner maken. Want wij zij beide 87 jaar en 65 jaar getrouwd.

Ook laten wij twee maal per week eten brengen, en wij gaan ook al eens ergens eten. Hout zagen is ook een van mijn bezigheden, en rond de deur alles wat in orde houden, nu dit jaar brengt dat nog al wat werk mee, men heeft de asfaltbaan volledig opgebroken, en ook twee leidingen gelegd. De één dient voor het vuilwater en de andere dient voor regenwater. De nieuwe weg is een betonbaan geworden, iedereen in de straat heeft op die leidingen moeten aansluiten.

### **Volg je de politiek? Wat vindt je eigenlijk van de Belgische regering?**

Nu ja de regering je weet wel ik heb zeven wereldreizen gedaan, en vivat België nergens is het gelijk bij ons. Er zullen hier en daar wel eens wat mankementen optreden, maar door de band genomen mogen wij niet klagen, ten minste als je werk hebt. Op Ziekenkas zijn is ook goed. Voor degene die met pensioen zijn doen de mensen voldoende. Maar men moet ook niet zot gaan doen.

### **Welke momenten in je leven zal je voor altijd blijven onthouden?**

De kleinkinderen doen van alles, treinbestuurder, kaartjesknipper op de trein, kleuterjuf, computer installateur, student in Leuven aan de universiteit 2de jaar, en de jongste college, in Looi. Het spreekwoord zegt, zet Uw te-ring naar Uw nering, en dat kunnen de mensen van de 'boeren-

buiten' wel. Ik moet zeggen dat ik een goed leven gehad heb, ik heb alle dagen kunnen gaan werken, en nooit tegen mijn goesting, ik was gezond had fors, kon andere mensen bijstaan op het werk en dat was mijn leven. Ook het opgroeien van de kinderen was een mooie tijd. Ik heb de kinderen hun huizen voor een grootdeel zelf gebouwd, waar ik nu nog van geniet als ik er voorbij kom.

### **In het verleden werd er veel in Genendijk gesproken over het stort van Tessenderlo Chemie, want dat zou vervuult zijn, kan je even uitleggen aan onze lezers hoe het met deze zaak staat?**

Op gebied van vervuiling, men heeft de laak gans gezuiverd, het slip is gestockeerd aan de zuidkant van kepkensberg, en afgedekt, de omgeving is afgespannen en niemand heeft er last van, wij zijn daar door wel een mooi stuk natuur verloren, maar geen rozen zonder dorens.

### **Wat zou je nog willen doen tijdens je leven?**

Wat ik nog zou willen doen in mijn leven, ja als een gezegende leeftijd van 87 jaar hebt zijn er niet veel vooruitzichten meer, wij gaan beide twee maal per week kaarten soms met winst soms met verlies. Maar voor de rest houden wij ons bezig met de dagelijkse beslommeringen in en rond het huis.

### **Hoe ga je eigenlijk om met de opwarming van de aarde?**

De opwarming van de aarde is wel ver van mijn bed, ik denk er wel eens aan maar wat kunnen wij als klein schepsel daar veel aan veranderen, ik zie daar niet veel aan gebeuren, men kan het verkeer niet uitsluiten ook de luchtvaart niet dat zeker een vervuiler is, ook het aantal mensen op de wereld brengt heel wat vervuiling mee, dan heeft men die oorlogen waar alles schijnt toegelaten te zijn.

### **Tot slot, Genendijk is dan wel een kleine deelgemeente van Ham, maar wat is er zo leuk aan Genendijk?**

Ja Wouter in Genendijk is het goed om wonen dicht bij het centrum van Looi, Antwerpen of Luik is van uit ons dorp zo te bereiken, wij zijn wel maar een klein dorp wij hadden als gemeente Kwaadmechelen door de fusie in 1974 zijn wij samen gebracht met Oostham en zijn nu allen van Ham maar het stopt niet, volgend jaar sluiten wij aan bij Looi, en ik weet niet of het daar zal bij ophouden, want de politie gaat al samen met Heusden, Zolder, Beringen Ham en Looi, dus dat kan een voorbode zijn. Het goed wonen in Genendijk heeft ook iets te maken dat bijna elk familie is van elkaar en de rest kent elkaar ook.

*Jef is nog altijd met vele dingen bezig, zo te horen. Maar genieten hoort er natuurlijk ook bij, en hij heeft groot gelijk. Plotseling kregen wij de tijd in het oog en moesten wij verder naar onze volgende opdracht. Jef, bedankt voor het leuke en aangename gesprek en hopelijk mogen jullie zonder al te veel kwaaltjes nog vele jaren genieten van het leven!.*

*Toen wij terug buiten kwamen, was er een ijzige wind, dus verwarmen ging niet, daarom trokken we zo snel mogelijk naar onze volgende opdracht toe.*

# Keepershandschoenen, zo gek nog niet

*Op dinsdag 30 januari won KVC Westerlo met 4-2 tegen Cercle Brugge, een leuke voetbalavond dus, en dit met een leuk pakje, want na de wedstrijd, kwam Sinan Bolat naar onze hoofdredacteur toe, en je mag raden wat er gebeurde.*

Met handschoenen van een doelman kan je niet zoveel vastnemen, dat merkte onze hoofdredacteur ook. Want hij kreeg de handschoenen van Sinan Bolat, de dag nadien deed hij eventjes die handschoenen aan, met het gevolg dat hij niet zoveel meer kon vastnemen.

Keeper spelen kan hij niet, en zeker niet als onze hoofdredacteur deze handschoenen aan heeft, maar toch is er hij trots op. Als doelman moet

je de bal goed vasthouden, en goed opletten dat je geen doelpunt in je doel krijgt.

Bij het afgeven vertelde Sinan nog, alstublieft mijne jongen. Dit is voor jou. Deze handschoenen kregen een mooie plaats op zijn kamer. Dankzij mede supporter Jan Steurs kreeg hij weer iets te pakken, wij zijn alvast benieuwd wat het volgende zal zijn. Want keepershandschoenen zo gek nog niet.!





# Een betoverend schoolfeest

*Op zaterdag 25 mei '24 was de stedelijke basisschool van Winkelomheide te Geel het decor voor een betoverend schoolfeest. Het thema van dit schoolfeest was dan ook toveren. Met vele optredens, de opening van het nieuwe leeshoekje en een spetterende barbecue kon deze namiddag eigenlijk niet meer mislopen, hoewel het weer niet goed was, maar gelukkig toverde de leerlingen er een droge namiddag van.*



Wat een spannende namiddag was het dit jaar, want volgens het weerbericht zou het de beste dag zijn van de week, maar tijdens de voormiddag druppelde het buiten, en met een temperatuur van 14 graden was het meer herfst dan lente. Maar dat kon de sfeer niet bedaren. Al van 12u30 stroomde het volk toe, terwijl dit schoolfeest eigenlijk pas om 13u30 begon, dit was om er zeker van te zijn dat men een plaatsje had.

Rond 13u30 gaf de directrice een woordje uitleg rond het schoolfeest, zo vertelde deze vrouw dat er verschillende optredens plaatsvonden en dat dit in 2 delen ging gebeuren, maar dat niet alleen, want na de verschillende optredens zou het leeshoekje geopend worden, ook de ingeschrevenen voor de barbecue kregen de vraag voor geduld te hebben, want er waren heel veel inschrijvingen, en de leerkrachten mochten de tafels dit jaar binnen dekken. Dit omwille het regenweer. Maar er werd ook 1 minuut stilte in acht genomen, voor een overleden oud-leerling, want begin die week kwam het droevige nieuws bij de school binnen dat er dus iemand

overleden is die in Winkelomheide op school gezeten heeft. Hierbij willen wij ook onze medeleven aan haar familie betuigen.

Na de minuut stilte kwam Vince het eerste groepje aankondigen, het zou een echt festivalnummer zijn, en dat was het ook, trouwens het was niet Vincent Kompany die het eerste nummer aankondigde voor alle duidelijkheid, maar wel Vince de prins van Winkelomheide.

Het eerste nummer was nog maar net voorbij en de zon kwam al een beetje van achter de wolken piepen, en als de volgende groep het podium betrad, wisten wij al dat het droog zou blijven, hoewel echt droog was het ook weer niet want het begon toch weer een beetje te druppelen.

Maar toen de volgende groep hun nummertje opvoerde kwam plotse-ling de zon weer tevoorschijn. Nu waren de wolken toch wel al wat minder dreigender, en tijdens de pauze wist je al dat het zeker tot na de optredens droog zou blijven, maar dat de zon nog zou gaan schijnen neen, dat verwachtte niemand meer.

Na de optredens was het de hoogste tijd voor een kijke te nemen in de verschillende klassen, tijdens onze ronde moesten wij terug naar buiten. Want het hoogste tijd om de nieuwe leeshoek te openen, en dat deed de directrice gelukkig ook, want de barbecue stond te wachten

*Het was een heel lekkere barbecue, en ook een schitterende namiddag, deze leerlingen kunnen gelukkig toveren, want ander zou de het nog een hele namiddag regenen. Toveren kan normaal alleen maar in sprookjes, maar dit was nu echt wel een betoverend schoolfeest.*

# Een hectische editie

*Het was dit jaar een echte hectische editie van het Eurosongfestival, sterker nog hoe het er aan toeging was echt niet goed, er wordt gesproken over het schandaligste Eurosongfestival ooit, dit omwille dat de kandidaten er niet akkoord over waren dat Israëli mocht deelnemen aan deze liedjeswedstrijd, want door het conflict met Gaza mocht men volgens de kandidaten het betreffende land niet toelaten, en dit terwijl de organisatoren het wel deden, maar dit was niet het enige, want zoals wij allemaal weten besloten de organisatoren dan ook nog de inzending van Nederland uit de liedjeswedstrijd te zetten, of het al dan niet terecht is, spreken wij niet uit, maar wetende dat de Nederlandse zanger Joost Klein een vrouw dat aan het filmen was weg duwde, terwijl dit deze dame de opdracht gekregen heeft om hem en zijn medekandidaten te filmen. Hoewel Joost deze feiten blijft ontkennen*



Deze liedjeswedstrijd draait al vele jaren niet meer om de nummers, maar wel om het gekste, het songfestival zit er zoals wij weten al en tijdje op, maar toch gaan wij even terugblikken naar deze editie, ons land was er dit jaar niet bij want wij sneuvelden in de halve finale, maar de 2 liedjes die volgens sommige mensen hoog gingen eindigen mochten zich wel klaarmaken voor een plaats in de finale, over welke landen wij spreken? Wel wij spreken hier over Kroatië en Armenië. Men beweerd zelfs dat de juryleden van het songfestival tijdens de generale repetitie expres Armenië niet veel punten gaven omwille dat Zweden zou winnen.

Uiteindelijk won Zweden wel, en eindigde Kroatië op een 2de

plaats terwijl Armenië op de 8ste plaats eindigde, maar of dit inderdaad door de juryleden te maken heeft kunnen wij helaas niet bevestigen.

Het songfestival moet een feest zijn maar dit jaar was dit echt geen feest maar wel een stelletje aanstellerij, deze liedjeswedstrijd moet dringend eens naar de toekomst toe bekeken worden, want er is duidelijk iets niet meer goed aan dit songfestival, hopelijk wordt het songfestival terug zoals in het verleden, met af en toe een speciaal nummer.

**Jawel, het moet een songfestival blijven,  
met alles erop en eraan,  
en zonder protest.  
Daar tekenen wij voor.!**

# Een gedreven man

*Op een koude winterdag in januari trokken wij voor een gesprek rond Het Eepos naar Paul Snoeckx. Hij woont in Sint-Katelijne – Waver, eigenlijk is Paul afkomstig van Beerse, en is vroeger in Turnhout naar school geweest.*

*Wij spraken met hem af in 'T klein geluk, dat nog altijd in 'T Fortun in Vorst Laakdal is. Paul werkt echt heel hard, en was eigenlijk maar juist tijdig op onze afspraak, want hij was de tijd vergeten in het oog te houden. Wij bestelden een drankje, en zo kon ons gesprek beginnen.*



*Paul Snoeckx*

## **Wil je jezelf eerst eens even voorstellen aan onze lezers?**

Hallo iedereen. Ik ben Paul Snoeckx. Ik ben 57 jaar en ben orthopedagoog van opleiding. Ik werk nu exact 20 jaar bij Het Eepos, want ik ben er begonnen op 1 september 2003. Daarvoor werkte ik bij Oikonde in Mechelen.

## **Wat is je lievelingseten? Wat zijn je hobby's?**

Frietjes natuurlijk, maar gevulde paprika's vind ik bijvoorbeeld ook heel lekker. Wat mijn hobby's zijn? Wel, ik heb zelf geen tijd voor hobby's, want ik heb 3 tienerdochters met veel hobby's, en in mijn vrije tijd ben ik dus vooral (gratis) taxi-chauffeur om hen overal naar toe te brengen. Alhoewel dit nu wel is

verbeterd, want 2 van mijn dochters zijn begonnen aan hun hoger onderwijs. Dus misschien kan ik binnenkort toch nog een hobby zoeken

## **Wil je eens aan onze lezers even vertellen hoe Het Eepos is ontstaan?**

Het Eepos is ontstaan omdat het OCMW-Dagcentrum van Geel én dat van Laakdal allebei al lang geleden wilden starten met een woonhuis. In 2002 kwam er vanuit Brussel eindelijk de toestemming om 1 huis op te richten. Geel en Laakdal mochten zelf uitvechten wie de gelukkige zou zijn. Maar ze besloten om samen te werken. Op die manier kon Huis Eeckhoudt starten op 1 januari 2004 met bewoners van Laakdal en Geel. In 2008 kon-

den we dan starten met een tweede huis: Huis De Post in Geel. En ondertussen waren we ook al gestart met mobiele ondersteuning, waarbij personen die zelfstandig wonen individuele begeleiding aan huis krijgen.

## **Hoeveel jaar bestaat het Eepos ondertussen al?**

Dat is een moeilijke vraag om exact te beantwoorden. De feitelijke samenwerking tussen de OCMW's van Geel en Laakdal bestaat zoals gezegd al sinds 2003, maar dat heette toen nog niet Het Eepos.

De vereniging om de samenwerking te beheren, werd officieel opgericht in 2007, vlak voor de start van Huis De Post. En toen werd ook de naam Het Eepos gekozen, wat toen eigenlijk een samentrekking was van Eeckhoudt en de Post. Maar ondertussen is Het Eepos natuurlijk veel meer dan dat. Bij de vernieuwing van onze missie en visie hebben we met veel plezier die naam behouden en een ruimere inhoud gegeven. Want de naam verwijst ook naar samen op weg gaan en boeiende dingen beleven, en dat is exact wat we willen doen.

## **Wie stond er eigenlijk aan de wieg van deze voorziening?**

Dat waren vooral de toenmalige OCMW-voorzitters en de OCMW-



secretarissen van Geel en Laakdal, en ook Chris Vanregemorter en Frans Schoeters die toen de directeurs van de 2 dagcentra waren. Maar in praktijk hebben natuurlijk nog veel meer mensen (voor en achter de schermen) meegeholpen om Het Eepos op te starten.

### **Hoe is Het Eepos eigenlijk een voorziening geworden?**

Zoals de meeste dingen in onze sector: door eerst heel veel te vergaderen en door nadien dikke dossiers in te dienen met heel veel paperassen. Dat was nodig om van het VAPH een erkenning te krijgen (en te behouden, want dat vraagt ook veel tijd en administratie).

### **Wat is er zo bijzonder aan het Eepos?**

Het Eepos is een heel warme en menselijke organisatie. Na de fusie was het even zoeken, want iedereen voelde zich toen wat verloren in het grote geheel. Maar ondertussen hebben we elkaar toch gevonden, en heeft iedereen ook zichzelf wat terug gevonden. We vinden het namelijk belangrijk dat mensen zichzelf kunnen zijn en zich gelukkig kunnen voelen. En dat geldt voor iedereen die op één of andere manier betrokken is bij Het Eepos.

### **Ondertussen groeit het Eepos, kan je even iets vertellen over de beginjaren? Want toen was je de directeur toch?**

Ik ben in 2003 inderdaad begonnen als directeur van Huis Eeckhoudt en later van Het “kleine” Eepos. Bij de fusie in 2018 werd ik dan directeur van Het “grote” Eepos. Ondertussen probeer ik omwille van medische redenen wat rustiger aan te doen, en heb ik de fakkel kunnen doorgeven aan Evy.

Je kan de situatie uit de beginjaren bijna niet vergelijken met de huidige werking. Ik had toen zelfs geen bureau. Ik werkte in de leefgroep of aan een tafeltje op de kamer van de nachtbegeleider.

Alles was natuurlijk veel simpeler

dan nu. Niet alleen omdat we veel kleiner waren, maar ook omdat vele dingen binnen onze sector ondertussen ook veel complexer zijn geworden. Je kan daarover wel eens zuchten en met heimwee terugdenken aan vroeger, maar tegelijk zijn heel veel dingen nu veel beter uitgewerkt dan vroeger. Alles is nu eenmaal constant in evolutie.

### **Nu over naar jouw taken, maar wat zijn eigenlijk jouw taken binnen het Eepos?**

Momenteel ben ik stafmedewerker. In praktijk houdt dat in dat ik met van alles en nog wat bezig ben, maar vooral met alles wat met het VAPH te maken heeft: plannen, evaluaties, cliëntadministratie, subsidies, kwaliteitsprocedures, enzovoort. Binnenkort gaan we de taken binnen het beleidsteam wel een beetje herschikken en de taakverdeling wat duidelijker afspreken.

### **Wat is er zo plezierig om deze taken te vervullen?**

Het is vooral interessant en leuk om te kunnen meewerken aan de verdere uitbouw van Het Eepos. Er wordt al veel goed werk geleverd, maar we willen nog meer en beter doen. Dat is soms een moeizaam proces, maar het geeft wel voldoening om samen met heel veel mensen toch iets te kunnen realiseren waar we fier op mogen zijn.

### **De laatste fusies waren het bijkomen van Dagcentrum Geel en Dagcentrum Volgelzang, kan je aan onze lezers eens even uitleggen hoe dit was ontstaan? Waarom deze fusies?**

Ook voor de fusie werkten we al veel samen, want de bewoners van onze huizen gingen ook al naar de dagcentra. Maar door te fusioneren, konden we echt de krachten bundelen. Dat is nodig om een beter ondersteuningsaanbod te kunnen ontwikkelen en de dienstverlening nog beter op elkaar te kunnen afstemmen. Bovendien is het efficiënter omdat je sommige dingen

maar 1 keer moet doen i.p.v. 3 keer.

### **Is het waar dat er een fusie tussen het Eepos en 'T Volderke in de maak is?**

Nee, dat klopt volgens mij niet. We vinden het wel belangrijk om goed samen te werken met verschillende andere voorzieningen uit de buurt, en we hebben ook regelmatig contact met elkaar. Maar verdere fusieplannen zijn er voorlopig niet, toch niet voor zover ik weet.

### **Tot slot, Wat zijn je wensen en dromen voor het Eepos?**

In het algemeen dat Het Eepos een plek mag zijn en blijven waar vele mensen samen gelukkig kunnen wonen, leven en werken. En dat iedereen in de sector bij “Het Eepos” onmiddellijk denkt aan een goede voorziening met warme en kwalitatieve dienstverlening.

En concreet hoop ik dat we in de loop van de volgende jaren eindelijk toch wat meer woonmogelijkheden kunnen realiseren, want daar is echt wel veel nood aan.

**Plotseling moest Paul verder gaan werken. Want hij moest nog iets afwerken dat zeker en vast de moeite is en zeker af moest zijn. Wij namen afscheid en natuurlijk betaalden wij onze drankjes. Het was een gezellige babbel, hopelijk kunnen wij dit nog eens overdoen.**

**Een gedreven man op de juiste plaats, dat ben je duidelijk Paul, na al die jaren zet je Het Eepos nog meer dan ooit mee op de kaart. Paul, wij willen je bedanken voor je tijd en moeite en nog veel succes bij Het Eepos gewenst.**

# Een geschiedenis vol beroep

*Eén tijdje geleden vroegen wij ons af naar wat het beroep archivaris zoal allemaal inhoud. Wie denkt dat een archivaris in de tijd van de digitale wereld minder werk heeft dan in het verleden toen er nog heel veel met potlood en papier gewerkt werd heeft het echt wel mis. Want er is nog altijd heel veel werk voor een archivaris en het team van een archief, want jawel, alles uit het verleden zoals oude kranten, wordt nog altijd bewaard in een archief.*

*Onlangs gingen wij langs bij de archivaris van de stad Geel, namelijk Gonnie Leysen. Wij spraken af bij het Geelse Stadsarchief, waar we werden ontvangen door Gonnie zelf, Gonnie bood ons een drankje aan, en ze had ook wafels gebakken, en dit speciaal voor ons gesprek*

Gonnie woont in Arendonk samen met haar kat Jules, en is sinds februari 2001 de archivaris van de stad Geel, en heeft geschiedenis gestudeerd. Buiten het stadarchief, heeft Gonnie sinds 2019 onder haar hoede, Gonnie volgde haar middelbaar in het Kardinaal Van Roey-Instituut te Vorselaar.

Daarna studeerde ze Moderne Geschiedenis aan de KU Leuven. Na die studies volgde ze nog een jaar de opleiding 'Archivistiek en Hedendaags Documentbeheer' en dit aan de Vrije Universiteit te Brussel. Gonnie houdt erg veel van reizen, daarnaast leest ze wel eens graag een goed boek, en gaan wandelen in de natuur is tenslotte voor haar pure ontspanning.

***Je bent de archivaris van de stad Geel, maar wat is dat eigenlijk een archivaris?***

Een archivaris is iemand die zorg draagt voor het archief van een bepaalde instelling of organisatie, in mijn geval het archief van de gemeente Geel. In de eerste plaats zorgen we ervoor dat alle documenten die worden opgemaakt of ontvangen door de ambtenaren die werken bij Stad Geel, goed bewaard



Gonnie Leysen



worden. Dat zijn ook de hele oude documenten van de gemeente vroeger, ons oudst bewaarde document is van 1391.

### ***Vanaf wanneer kwam er de interesse voor archivaris te worden?***

Tijdens mijn studies geschiedenis aan de universiteit, heb ik veel tijd doorgebracht in archieven, om werkjes te maken. Zo raakte ik bekend met het beroep. Mijn zus was lid van een werkgroep natuurbeheer bij de Abdij van 't Park in Heverlee en toen ik daar zelf eens aanwezig was op een afsluitende BBQ, raakte ik aan de praat met de toenmalige archivaris van de abdij. Hij was ook een historicus die archivaliek had bijgestudeerd en hij maakte veel reclame voor de opleiding. Als ik later graag in een archief zou gaan werken, kon ik best die studie volgen na mijn opleiding geschiedenis.

### ***Je hebt hoogstwaarschijnlijk hiervoor een speciale opleiding moeten volgen, wil je eens even uitleggen aan onze lezers welke opleiding dit was? Welke herinneringen heb je aan je opleiding? Was dit moeilijk of makkelijk?***

De opleiding was een postgraduaat dat toen 'Archivistiek en hedendaags documentbeheer' heette. Je moest dus al een eerste universitair diploma op zak hebben, vooraleer je dit kon volgen. De opleiding werd gegeven aan de Vrij Universiteit Brussel, maar ik kon ook enkele keuzevakken aan de universiteit van Leuven volgen. We leerden vanalles over welke verschillende archieven er waren, hoe we archief goed moesten bewaren, over inventariseren enz. We moesten ook een stage doen en een thesis maken; ik maakte die van mij over de het archief van het Abdij van 't Park. Het was een leuk jaar; we waren met een kleine groep studenten. De combinatie van verschillende vakken volgen, een stage doen én een thesis

schrijven, maakte het wel een pittig en zeker geen gemakkelijk jaar.

### ***Hoe ben je bij het Geelse stadsarchief terechtgekomen? Heb je nog ergens anders gewerkt?***

Ik studeerde, samen met al mijn medestudenten, af in september 2000. Ik gaf mezelf toen tot het einde van dat jaar om een job te zoeken binnen mijn opleiding archivaliek. Dat is niet gelukt, die jobs lagen niet zomaar voor het rapen, en daarom ben ik begin 2001 beginnen les geven: een interim geschiedenis in mijn oude school in Vorselaar. Dat heb ik maar enkele weken gedaan, want op 1 februari 2001 kon ik in Geel beginnen.

Ik had de vacature voor stadsarchivaris in Geel gezien en dat was een opportuniteit, want die jobs komen niet zo snel vrij... Mijn voorganger Michel De Bont bleek al enige tijd afwezig wegens ziekte en daarom zocht Stad Geel vervanging. Ik heb dan het geluk gehad dat ik na een jaar vervanging mocht blijven, en dat ik nog enkele jaren samen met Michel kon werken in het archief, zo kon ik nog veel bijleren van hem.

### ***Hoeveel archivariissen telt ons land eigenlijk?***

Daar heb ik totaal geen idee van, eigenlijk. Er zijn verschillende soorten archieven: naast stads- of gemeentearchieven, heb je Rijksarchieven (archieven van de federale overheid in elke provincie), provinciale archieven, themarchieven (vb. over de oorlog) en privaatrechtelijke archieven (bijvoorbeeld van de verschillende politieke strekkingen). Ook sommige grote bedrijven hebben een archief. Bijeengeteld zijn dat dus al heel wat archivariissen.

### ***Wat is er zo bijzonder aan dit beroep?***

De belangrijkste taak van de archivaris is te zorgen voor de au-

thenticiteit en de integriteit van het archiefmateriaal dat hij/zij beheert. Je bent verantwoordelijk voor de goede bewaring van een stukje geschiedenis, in mijn geval het Geelse erfgoed. Dat vind ik een belangrijke verantwoordelijkheid. Waarom? Een goed geordend archief maakt dat Stad Geel kan aantonen dat bepaalde verplichtingen vervuld zijn of dat die zich kan rechtvaardigen bij bijvoorbeeld de politiek of de burger. Een voorbeeld: het bijhouden van een jaarlijkse rekening van een gemeente is belangrijk om te weten waar het belastinggeld naar toe gegaan is... Een goed informatiebeheer is ook belangrijk voor een goede interne werking van een organisatie, uiteraard.

Tot slot, een goede bewaring van ons Geels cultureel erfgoed maakt dat je historisch onderzoek kan doen, dat je kan zien wat er vroeger allemaal in Geel ooit gebeurd is, dat de identiteit van de Geelenaar bewaard blijft... Een voorbeeld: dit jaar is er in september weer een grote herdenking van de bevrijding in 1944. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd er in Geel in september 1944 zwaar strijd geleverd tussen de geallieerden en de Duitsers. De Slag om Geel was de op één na zwaarste veldslag tijdens de bevrijding van ons land. De gevechten vonden plaatst tussen 8 en 23 september 1944 en hierbij stierven meer dan 1.000 mensen. Het is belangrijk dat zulke historische gebeurtenissen niet vergeten worden.

### ***Uit wat bestaat je takenpakket eigenlijk?***

Ik heb een zeer uitgebreid takenpakket: ik zorg voor het uitwerken en uitvoeren van een goed erfgoedbeleid, waarbij een goed beheer van het archief en het Gasthuismuseum belangrijk is. Uiteraard word ik daarin gesteund door twee goede teams van medewerkers. Vanuit het archief geven



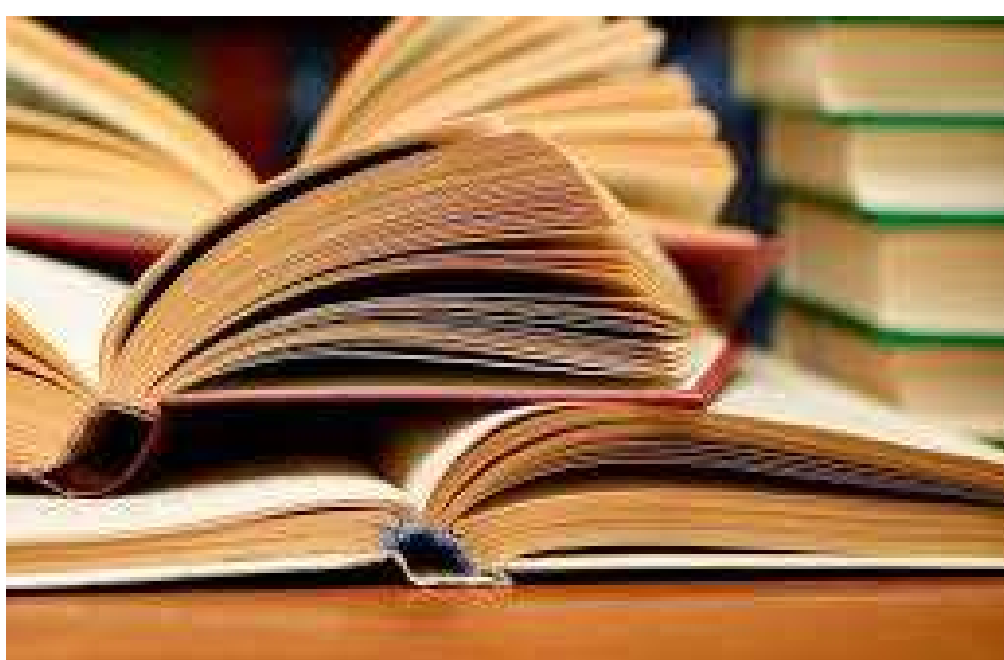
we bijvoorbeeld advies aan andere diensten bij de stad over hoe ze best hun archief bewaren, zowel het papieren archief als digitale bestanden.

Uiteraard kunnen we niet alles bewaren, dus selectie en vernietiging van archief is ook een belangrijke opdracht. Naast het goed bewaren van collecties, is ook het ontsluiten ervan belangrijk, hiermee bedoel ik ervoor zorgen dat het Geelse erfgoed toegankelijk is voor het publiek. Dat kan op allerlei manieren. Voor het archief is er onze leeszaal waar bezoekers terecht kunnen en krijgen we ook veel historische vragen via mail.

We zorgen voor inventarissen zodat het publiek weet wat er bij ons allemaal te vinden is, zetten we ook collecties op het internet zodat ze van thuis doorzoekbaar zijn, zoals onze foto's op de erfgoedbankgeel.be en de aktes van de burgerlijke stand voor stamboomonderzoekers op genealogiegeel.be. In het Gasthuismuseum is er onze vaste tentoonstelling in het museum, maar doen we ook regelmatig tijdelijke tentoonstellingen.

We organiseren ook andere activiteiten, zoals lezingen, workshops... We zijn ook bezig om de volledige collecties, dus ook de objecten die achter de schermen in het depot zitten, te beschrijven in een online databank. Maar ik hou me ook bezig met bredere erfgoedtaken, om een voorbeeld te geven, ik schreef mee aan het kandidaat dossier voor de UNESCO-erkenning van de Geelse gezinsverpleging. En misschien nog een verrassing op het einde van de opsomming: ik geef advies voor nieuwe straatnamen in Geel. Ik ga daarbij altijd proberen om een historisch relevante naam te zoeken...

*Als archivaris zijnde, sta je natuurlijk ook voor het bijhouden*



*van archieven, maar met de digitale wereld van tegenwoordig wordt er wel veel met de computer gedigitaliseerd, wat vind je hier eigenlijk van?*

Uiteraard is dit een evolutie die niet (meer) te stoppen is. Zelf neem ik altijd nog graag eens een papieren boek vast om te lezen. Maar de digitalisering van onze informatie heeft ook veel voordelen. Het maakt dat gigantisch veel informatie van over de hele wereld doorzoekbaar wordt via enkele muisklikken en daarmee wordt zo de info natuurlijk voor veel mensen toegankelijker. Op die manier wordt onderzoek op veel grotere schaal mogelijk. Digitalisering zorgt er ook voor dat kwetsbare papieren archieven in de depots kunnen bewaard worden, terwijl ze toch voor iedereen toegankelijk zijn.

*Als wij naar de geschiedenis van Geel en Ierland duiken denken de meeste mensen onder ons natuurlijk aan de heilige Dimpna, maar in Noord-Ierland namelijk Belfast, werd ooit de Titanic gebouwd, er wordt beweerd dat een echte Gelenaar ooit op de Titanic zat, kan je dit bevestigen? Want dan moet dit toch ergens in het archief steken, niet?*

Werkelijk, ik werk nu 23 jaar in het Geelse stadsarchief en dat is

de eerste keer dat ik die anekdote hoor... Zoals een goede archivaris betaamt, ben ik direct opzoeken gaan doen in het Nieuwsblad van Geel van 1912, het jaar waarin die grote ramp plaats vond. Die krant is namelijk volledig gedigitaliseerd en staat online op [www.kempenserfgoed.be](http://www.kempenserfgoed.be). Je kan de krant op elk trefwoord doorzoeken, dus ik heb gezocht op 'Titanic'. Over de voordelen van digitalisering gesproken hé! Enfin, ik heb dus verschillende krantenartikelen over de grote zeeramp gevonden, maar nergens wordt ernaar verwezen dat er een Gelenaar aan boord was. Ook niet in het overzicht van de overlijdens van 1912, waarin bijzondere overlijdens vermeld worden... Ik ga ervan uit dat dergelijk nieuws toch zeker in onze lokale krant zou hebben gestaan...

*Wat zal je uit de geschiedenis van jou je carrière altijd bijblijven?*

Zoals dat gaat, ga ik hier terug grijpen naar een zeer recente gebeurtenis, en dat is de UNESCO-erkenning van de Geelse Gezinsverpleging tot immaterieel erfgoed van de mensheid, in december 2023. Dat dit bijzonder waardevol zorgmodel nu wereldwijde erkenning gekregen heeft, vind ik fantastisch. We waren hier al sinds 2009 voor aan het ijveren,

dus het is geweldig dat het uiteindelijk gelukt is. En het daagt ons ook uit om ons blijvend in te zetten zodat de Geelse Gezinsverpleging ook een toekomst heeft.

### ***Wat zijn je hoogte- en dieptepunten als archivaris?***

Goh, dat vind in een moeilijke vraag. Ik zal je een geheim verklappen: mijn job als diensthoofd erfgoed, dat is eigenlijk mijn droom job. En dus zou ik niet willen spreken van dieptepunten, maar meer van momenten van veel stress. Omdat ik zo'n breed takenpakket heb, zijn er wel momenten dat ik het idee heb dat ik bezig ben met veel brandjes te blussen, en dat ik overal achteraan hol, maar dat ik mijn werk niet gedaan krijg. Dat is niet altijd een fijn gevoel... Maar op het einde van de rit doe ik mijn job heel graag, en neem ik er dat dus bij. Hoogtepunten, die zijn er heel veel. Ik haal bijvoorbeeld veel voldoening uit een bezoeker in de leeszaal die ik goed heb kunnen verder helpen en die tevreden huiswaarts keert...

### ***Wat moet je eigenlijk zoal allemaal kunnen om een goede archivaris te zijn?***

Een brede geschiedenisinteresse is belangrijk, en een hart hebben voor erfgoed. Klantgerichtheid is een belangrijke, nauwkeurig kunnen werken ook. Een kritische blik hebben, dat krijg je mee in de opleiding tot historicus. Een vinger aan de pols houden bij

nieuwe ontwikkelingen en wetgeving, maar dat lijkt me bij elk beroep belangrijk. Omdat wij ook een oud gemeentearchief hebben, met documenten uit de 16de en 17de eeuw, is ook kennis van oud schrift belangrijk. Een handschrift uit de 16de eeuw is namelijk niet hetzelfde als eentje van nu, letters werden anders geschreven en men schreef in het Oud-Nederlands.

### ***Hoe zie je de job als archivaris doorheen de jaren heen eigenlijk evolueren?***

De generatie archivariissen voor mijn generatie balanceerden vaak op de scheidingslijn tussen historicus en archivaris. Ze inventariseerden archieven maar deden ook historisch onderzoek en publiceerden daarover.

De meeste stadsarchieven waren in de jaren 1990 halve onderzoekinstellingen en zowat elke archivaris was een parttime historicus. Toen ik aan mijn job begon, was dat niet meer mogelijk. De job inhoud verschoof naar het ontsluiten van de archieven als kerntaak, met andere woorden, van de kilometers papieren die zich in het archief bevinden mooi gestroomlijnde en beschikbare informatie te maken.

En zeker de laatste 20 jaren is daar dan de shift naar digitaal archiveren bij gekomen en ervoor zorgen dat zoveel mogelijk info online te vinden is. Dat is een grote uitdaging, omdat de digitale wereld zo snel evolueert en dus ook de be-

standsformaten waarin digitale bestanden bewaard worden. In de toekomst gaat volgens mij bijvoorbeeld Artificial Intelligence weer een nieuwe uitdaging worden: hoe gaan we de 'nagemaakte' info door al onderscheiden van authentieke info? Langs de andere kant hoeft AI niet enkel een gevaar te vormen, het gaat ons denk ik ook enorm vooruit kunnen helpen om de gigantische stroom aan (digitale) informatie te stroomlijnen...

### ***Tot slot, nu weten wij al veel over de job archivaris, maar hoe kijk je zelf naar de toekomst van het archief? Want dit moet in de toekomst toch digitaal gezet worden, niet?***

Een deel van deze vraag heb ik hierboven al beantwoord. We zijn inderdaad met het Geelse stadsarchief aan het evolueren naar een virtuele leeszaal, met de verschillende websites die we al in de aanbieding hebben. Maar er is nog heel wat werk aan de winkel. En het gaat ook niet enkel om het online zetten van die documenten en beelden, maar ook om ze te contextualiseren. Bezoekers aan de digitale leeszaal hebben immers duiding nodig om deze documenten en beelden te kunnen interpreteren: wie heeft ze opgemaakt, wanneer zijn ze ontstaan, vanuit welk standpunt zijn ze geschreven enz. Maar dat is een archief nooit een probleem, werk is er altijd!

*Na enkele uren was dit gesprek afgelopen, na het napraten moest Gonnie weer aan het werk, want Gonnie moest nog naar de vergadering. Daarom dronken wij ons drankje leeg en eten we nog een wafeltje. Nadien namen wij afscheid en reden terug naar onze redactie. Gonnie, we willen je hierbij bedanken voor alles. Je hebt echt wel een geschiedenisvol beroep.*

*Een leuke vrouw mogen interviewen is altijd plezierig. Wij kregen het weer voor elkaar om een stunt uit te halen, dit keer geen arctische of zangeres, maar wel de Geelse archivaris, dit is echt een prachtig moment voor onze krant.*

# Coaching en vrouwencirkels

*lets opstarten is altijd heel leuk en zeker als je het zelf kan en mag beheren. Dat moet Lore Wouters ook gedacht hebben tijdens het oprichten van Perfect Imperfect. Haar eigen zaak werd in de zomer van 2021 geboren. Maar wat houdt het nu precies in? Wij brachten haar onlangs een bezoek en gingen in gesprek over Perfect Imperfect.*

*Toen wij bij haar arriveerden begon het plots te stortregenen. Wij werden ontvangen met lekkere haver-moutkoekjes. Wat smaakte dit heerlijk, zo kon ons gesprek met een drankje erbij beginnen.*

## **Wil je jezelf eerst eens even voorstellen aan onze lezers?**

Ik ben Lore, een 32-jarige vrouw die samen met haar vriend in Heverlee woont. Ik werk in een bio-winkel 'Moedertje Natuur' en heb daarnaast een eigen zaak 'Perfect Imperfect'. Hierin begeleid ik 1-1 coachingstrajecten en organiseer ik vrouwencirkels.

Ik hou van zwemmen (liefst van al in de zee), van wandelen in de natuur, van tijd doorbrengen met de mensen die ik graag zie, van dansen in de woonkamer, van filosoferen over het leven, van de lente en de zomer.

## **Wat zijn je hobby's? Wat is je lievelingseten?**

Mijn hobby's zijn zwemmen, wandelen en dansen. Mijn lievelingseten is pannenkoeken als ontbijt.

## **Waar ben je naar school gegaan? Wat heb je gestudeerd?**

Ik heb Office Management en daarna Event- en Projectmanagement gestudeerd aan de hogeschool in Leuven. Enkele jaren later heb ik het Postgraduaat 'Inspirerend Coachen' gevolgd aan de hogeschool in Gent.

## **Je begon onlangs aan een nieuw project, namelijk Perfect Imperfect, vanwaar deze keuze?**

Ik heb Office Management gestudeerd maar heb me als administratief bediende nooit echt helemaal

op mijn plaats gevoeld. Zo is mijn zoektocht begonnen naar wie ik nu echt ben en hoe ik mijn leven wilde invullen. Ik ben dan bij de opleiding 'Inspirerend Coachen' terechtgekomen en voelde mij hier meteen helemaal thuis.

Op mijn website Perfect Imperfect deelde ik eerst schrijfsels uit mijn dagdagelijkse leven. Na de coachingsopleiding vormde ik mijn website om tot een plek waar je terecht kan voor 1-1 coaching en vrouwencirkels.

## **Waar komt de naam Perfect Imperfect vandaan? Waarom heb je gekozen voor deze naam?**

Het is mijn missie om anderen te laten ervaren en voelen dat je perfect bent met al je imperfecties. Dat je steeds goed genoeg en compleet bent. Dat jouw eigenwaarde nooit ter discussie staat.

## **Wil je eens even uitleggen wat Perfect Imperfect precies is?**

Perfect Imperfect bestaat uit twee delen. Enerzijds kan je bij mij terecht voor 1-1 coachingstrajecten en anderzijds host ik vrouwencirkels.

## **1-1 COACHINGSTRAJECTEN**

We bewandelen allemaal ons eigen unieke pad. Maar soms lopen we hierin vast. Ik wandel dan als coach even mee op jouw pad. Het thema waarrond gewerkt wordt verschilt van traject tot traject. Ik focus mij



vooral op persoonlijke thema's en levensvragen. Soms zijn mensen bijvoorbeeld niet meer gelukkig op hun huidige job maar weten ze niet goed welke weg dan wel in te slaan. Dan gaan we hiermee aan de slag. Coaching is functioneel, je werkt dus naar een bepaald doel toe. Je blijft ook niet bij de pakken zitten maar gaat actief aan de slag. Zowel tijdens de gesprekken als met (creatieve) opdrachten in de tussentijd.

## **VROUWENCIRKELS**

Ik merkte tijdens mijn coachingsstrajecten en in het dagdagelijkse leven dat we ons vaak alleen voelen met de zaken waarmee we worstelen, maar dat we in realiteit ei-



genlijk nooit alleen zijn. Heel veel mensen botsen op dezelfde thema's in hun leven. Zo zijn de vrouwen-cirkels ontstaan.

We staan tijdens elke cirkel stil bij een bepaald thema, zoals bijvoorbeeld 'het loslaten van maatschappelijke verwachtingen'. Aan de hand van reflectievragen gaan we aan de slag met het onderwerp. Nadien wordt er in de cirkel ook gedeeld en oprecht geluisterd naar elkaar. Zonder oordeel, zonder ongevraagd advies te geven.

Of je nu een coachingstraject of een vrouwencirkel volgt, ik wil je laten ervaren dat jij degene bent die je leven kan vormgeven zoals jij dat graag wilt. Dat jij je unieke zelf mag zijn en dat je nooit ergens alleen in bent.

### ***Met wat kan je Perfect Imperfect vergelijken?***

Er zijn nog veel andere fantastische coaches en hosts van cirkels. Maar elke ondernemer doet dit op zijn of haar unieke manier. Wat elk traject of elke cirkel weer net wat anders maakt.

### ***Wat is je aandeel in dit project? Is dit moeilijk of makkelijk?***

Perfect Imperfect is een eenmans-

zaak dus ik werk op m'n eentje. Het ondernemerschap is heerlijk en uitdagend tegelijkertijd.

### ***Er wordt wel eens gesproken van een psychologisch project, is dit zo'n project? Want je moet naar mensen luisteren, niet?***

Ik ben coach maar geen psycholoog. In het begin van een traject is er altijd een kennismakingsgesprek. Hierbij voelen we beiden in of we samen aan de slag willen gaan. Ik zorg er steeds voor dat je op de best mogelijke manier ondersteund wordt. Dat betekent ook dat ik je doorverwijs naar bijvoorbeeld een psycholoog uit mijn netwerk als dit qua ondersteuning meer kloppend voelt.

### ***Als wij voor de eerste keer van dit project vernamen dachten we dat dit alleen maar voor vrouwen is, maar is dit ook het geval? Want mannen moeten toch ook geholpen worden, niet?***

In mijn coachingstrajecten focus ik mij vooral op vrouwen maar mannen zijn hier zeker en vast ook welkom. De cirkels die ik organiseer zijn enkel voor vrouwen. Ik wil hierin een veilige bedding creëren voor vrouwen om te vertragen,

stil te staan bij een bepaald thema en openlijk te kunnen delen. Dat is een focus die ik als ondernemer gekozen heb. Maar er bestaan uiteraard ook super boeiende mannen-cirkels, mensencirkels,... Je vindt als man dus ook zeker jouw plekje!

### ***Wat wil je bereiken met Perfect Imperfect?***

Ik wil anderen graag laten ervaren dat je het niet alleen hoeft te doen. Dat je je mag laten ondersteunen. Dat er veel meer mogelijk is dan je in eerste instantie denkt. Dat je nooit alleen bent. Dat schaamte verdwijnt als sneeuw voor de zon als erover gesproken kan worden. Dat je nu al goed genoeg bent. Dat je perfect bent met al je imperfecties.

### ***Hoe zie je de verdere toekomst van Perfect Imperfect?***

Perfect Imperfect groeit elk jaar en dat is super fijn om te mogen ervaren. Het is dus mijn wens dat mensen de weg blijven vinden en dat ik het taboe rond coaching en vrouwencirkels stukje bij beetje mee kan helpen doorbreken.



*Dit was echt een heel interessante babbel en dat was ook te merken aan het weer want plotseling scheen de zon buiten. Na onze babbel mochten wij nog even wat napraten maar ook genieten van de zon. Na een tijdje was het tijd om afscheid te nemen en terug naar huis te keren.*

*Een kennismaking met iets nieuws mag er altijd zijn! Lore, bedankt voor alles en wij wensen je nog veel succes toe met Perfect Imperfect.*

# De lachende buschauffeur

*Buschauffeur zijn is in deze dagen is er niet makkelijker op geworden, dat weet onze redactie ook. Dit komt door de vele veranderingen van De Lijn. Toch staan de chauffeurs voor ons altijd klaar als we ergens naar toe willen met het openbaar vervoer. Wij wisten tot op de dag van heden nog niet zoveel over buschauffeur zijn, dus niets lag ons in de weg, om iemand te vinden voor een leuk gesprek.*

*Wij namen de bus, en plotseling zagen we een toffe dame achter het stuur zitten, en spraken met haar op een zonnige februaridag af, eigenlijk was het de bedoeling om op de stelplaats af te spreken, maar wegens de drukke ritten zochten wij de 54 jarige Wendy Thielens onderweg tijdens haar pauze op.*

*Wendy is woonachtig in Ham, en heeft 2 kinderen een zoon en dochter, en is getrouwd. Haar lievelingseten is pudding, en haar hobby's zijn, lopen, spinning, body, shape, en pilates, zoals je kan lezen vertoeft Wendy dus heel graag in de fitnesscentrum. Wij zochten een plaatsje op en begonnen aan ons gesprek.*



,en daarbij nog medische schifting (rijgeschiktheidsattest). Ik vind dat chauffeur zijn mij een soort vrijheid geeft, je beleefd elke dag iets anders, altijd (meestal toch) leuke reizigers. Het is nooit saai.

## **Hoe ervaar je de toenemende drukte op de baan?**

Er is wel een bepaalde drukte, vooral de mensen op de baan zijn zeer stressy maar door de 16j ervaring bij de lijn laat ik mij daar niet in opjagen.

## **Welke gebeurtenis zal je nooit meer vergeten?**

De gebeurtenis rond corona zal ik nooit meer vergeten. Dit was voor de chauffeur niet prettig om ingesloten te zijn door de plastic folie die men achter de chauffeur vast gemaakt hadden om zo niet in contact te kunnen komen met passagiers, die dan ook langs achteren moesten instappen.

## **Hoeveel kilometer per jaar leg je zoal af? Is dit meer of minder dan in het verleden?**

Ik leg ongeveer een 55000 km per jaar af. Ik denk dat dit altijd wel ongeveer hetzelfde gebleven is dan in het verleden

## **Kan je eerst eens even uitleggen aan onze lezers hoe je bij De Lijn terecht gekomen bent?**

Vroeger was ik werkzaam bij een houthandelaar ,ik was daar het manasje van alles. Toen kwam er eens een klant binnen die vroeg of ik niet graag terug met de bus zou rijden, schoolvervoer in Tessenderlo. Ik was natuurlijk geïnteresseerd omdat mijn zoon toen

naar die school ging. Dus ik begon te rijden bij Bronckaers (schoolvervoer). Een tijdje later mocht ik cursus van 5 dagen doen voor (retibo) het computersysteem om tickets en dergelijke te maken. Bij deze was ik geslaagd en ja zo ben ik bij de lijn begonnen en rijdt ik geen schoolvervoer meer. Je volgt dan ook nog code 95( is een vakbekwaamheid bovenop het rijbewijs)





***Wat is er in de loop van de jaren eigenlijk zoal allemaal veranderd aan je job?***

De verandering in mijn job is dat we geen tickets meer moeten maken, geen gedoe met wisselgeld. Je kan nu met sms of bankkaart betalen. Toch wel iets heel positiefs qua verandering.

Heb je eigenlijk al eens te maken gehad met verkeersagressie?

Met agressie heb ik gelukkig nog niet te maken gehad, Ik denk dat het ook wel een beetje te maken heeft met de persoon die ik ben. Ik kan niet boos worden of irritant zijn.

***Wat doe je als je een moeilijk moment hebt?***

Bij moeilijke momenten bel ik tijdens de pauze eens naar mijn kleinkinderen, die laten de zon in mijn hart en hoofd weer schijnen.

***Normaal moet elke bus uitgerust zijn met een GPS, maar is dat wel zo?***

Tegenwoordig zijn de bussen allemaal uitgerust met gps (durven wel al eens uitvallen maar komt nadien wel terug goed). Gps geeft je wel een goed gevoel, ook de omleidingen komen daarop.

***Wat is er eigenlijk zo bijzonder als chauffeur zijn?***

De vrijheid maakt mijn job zo bijzonder, ook de ontmoetingen met reizigers, ik heb al heel wat vriendschappen uit mijn job gehaald, echt toffe mensen. Waar ook zeker Wouter bij hoort, met hem was het altijd leuk tijdens de rit in de belbus.

***Eten en drinken is ook heel belangrijk, maar wat eet en drink je allemaal als je achter het stuur zit? Want een hele dag zonder eten en drinken achter het stuur, dat is zoals een café zonder bier niet?***

Eten doe ik tijdens de pauze, maar een boterhammetje of appel durf ik wel te eten achter het stuur, voor-

al als de pauze voorbij is door bv. drukte op de baan

***Er zijn haltes en bussen weggeval- len, wat is je mening hier eigenlijk over?***

Als buschauffeur bij de lijn en al zeker bij de onderaanemingen is het dezer tijden er niet makkelijker op geworden. Door de zoveelste reorganisaties, het doorheen halen van lijnen, het her nummeren van lijnen is het voor ons ook tasten in het duister om mensen de juiste info te verschaffen. Dat houdt in dat bv Tessenderlo meer bij de Kempen ligt dan bij Limburg. Ons werd er 1 nieuwe hoofdlijn toegekend waardoor wij alle dagen weer 1 dezelfde lijn moeten rijden. Er zijn heel wat lijnen afgeschaft en ook haltes waardoor mensen zeer zeker in de war zijn. Hopelijk door de zoveelste klachten die worden gestuurd komt daar verandering in, vooral voor de reizigers.

***Welke momenten zullen je voor altijd bijblijven?***

De Corona momenten zal mij voor altijd bijblijven en hoop dat we dit ook nooit meer moeten meemaken.

***Wat wil je ooit nog doen als chauffeur?***

Ik hoop nog lang te mogen chauffeur en zo kan blijven werken tot mijn pensioen.

***Tot slot, wat wil je nog bereiken als chauffeur?***

Ik hoop dat ik dit nog kan doen tot mijn kleinkinderen zelf de bus nemen en Omi aan het stuur, zou geweldig zijn ,niet ?

Ze zijn 6j en 3j dus dit is zeker haalbaar.

*Wij kregen het een beetje koud, en Wendy moest terug in haar bus stappen voor een namiddagje met de bus te rijden. Wij namen afscheid en trokken naar onze redactie.*

*Een buschauffeur als Wendy vind je geen 2de keer op de baan, altijd goed gezind en ook heel behulpzaam, en nooit een kwaad woordje over iemand anders.*

*Zo moet dat eigenlijk zijn. Wendy, we willen je nog bedanken voor de leuke babbel, en hopelijk tot een volgende keer.*



# EEN DANSENDE DAG

*Op een winterse maandag in januari stond er een bijzondere uitstap op het programma, want de kaasboerin verwachtte ons voor een heel leuke dag, vol dansen, zingen en lekker eten, kortom voor dus een heel leuke dag.*



De kaasboerin bevindt zich in Postel, dus het was rijden in winterse omstandigheden, maar dit kon de pret niet bederven. Toen wij veilig en wel arriveerde was het al heel druk in de zaal, maar het zou nog vele drukker worden, want deze feestzaal zat goed vol.

Wij zochten een plaats, en genoten van ons eerste drankje. Dit terwijl Marc Stans de ambiance er al wat inbracht, want hij verzorgde de livemuziek, na enkele nummers was het tijd voor een groentesoep met balletjes, nadien kwam de kroketten met fricassee en groenten, nadien kregen wij nog een ijsstronkje met slagroom. Na het eten barste het feest helemaal los, en kon het dansen beginnen, en in een mum van tijd stond de dansvloer dan ook vol. Er werd zelfs de spaghetti polonaise J ingezet. Dit terwijl de zanger van deze namiddag namelijk salim Seghers zich aan het klaarmaken was om enkele van zijn liedjes te brengen.

Deze Belgische zanger heeft al een gezegende leeftijd, maar toch zorgde hij ervoor dat de zaal uit volle borst mee kon zingen, hij zag voor het eerst het levenslicht op 8-08-1948, je mag zelf zijn leeftijd berekenen, J na een tijdje was het nog eens de tijd voor de benen te strekken, en dus moest deze zanger eventjes pauze nemen, de dansvloer stond weer vol en de fans van Salim genoten van een fotomoment.

Ook werden er handtekeningen van deze zanger uitgedeeld. Op-

eens was het tijd voor deel 2 van zijn optreden, iedereen deed weer met volle goesting mee, toen deel 2 voorbij was gingen de meeste terug naar de dansvloer en was het weer tijd om de beentjes eens goed te strekken. Trouwens iedereen kon gedurende de hele namiddag een liedje naar keuze aanvragen, dit werd natuurlijk ook gedaan, plotseling was de tijd aangebroken om de sandwiches op te eten, hierbij kregen wij een kopje koffie of thee.



**De dag vloog voorbij, en iedereen ging heel tevreden terug naar huis, het was een superdag met alles erop en eraan. Hopelijk mogen wij nog eens naar de kaasboerin, want een feest is altijd super en zeker met toffe begeleiders erbij. Dit was echt een dansende dag.!**

## EEN GEZELLIGE DRINK OP 2024

*Op vrijdag 19 januari werd er in het Geelse Dagcentrum een hele leuke namiddag georganiseerd, want voor de allereerste keer werd er na een succesvolle editie van het zomerterras een winterterras georganiseerd. Dit onder meer voor het jaar goed in te zetten maar ook het bijpraten met elkaar kwam hierbij van pas.*

De refter werd onder de middag klaargemaakt voor dit festijn, voor het winterterras werd er vooraf besloten dat de ontspanningsruimte en het muzieklokaal ook werden omgetoverd tot feestzaal. Maar wat wil je? Voor het winterterras schreven er ongeveer 150

mensen zich in, en eigenlijk kon er ook buiten in de sneeuw stoelen en tafels worden gezet.

Voor deze editie werd er ook voor gezorgd dat er heerlijke appelstrudel aanwezig was. De chips ontbrak nog, dus voor de organisatie nog



een gouden tip, voorzie voor degene die het willen een zakje chips. Want dit gaan de meeste mensen heel leuk vinden.

*Het jaar werd dus uitstekend ingezet, met een drankje en natuurlijk de appelstrudel erbij. Nog een dikke pluim aan de organisatie. Wij kijken nu al uit naar het volgende feest.*

## EEN ECHE SUPERNAMIDDAG

*Op een zomerse vrijdag in juni, stelde het Dagcentrum van Geel, hun deuren open voor het zomerterras, dit omwille wat bij te praten met elkaar, maar dat niet alleen, want de vakantie stond voor de deur, dus dit werd ook georganiseerd om de vakantie goed in te zetten.*



De tafels en stoelen werden voor het zomerterras tijdig buiten klaargezet. Want om 14u werd dit terras geopend, en dat wisten de mensen die ingeschreven hadden ook. Het was precies alsof iedereen een terrasje wou meepikken want plotseling stroomde het volk binnen. Er waren eigenlijk te weinig plaatsen voorzien, want men moest nog enkele tafels en stoelen bijzetten, toch was dit zomerterras wel heel goed voorbereid, waarschijnlijk was dit een verkeerde inschatting, tja dat kan bij iedereen wel eens gebeuren.

De begeleiders van het Dagcentrum moesten dit keer niet werken, want er werd op de vrijwilligers gerekend. Ook deze mensen mogen gelukkig eens meegenieten, want de begeleiders verdienen meer dan een pluim, misschien moeten de begeleiders allemaal een beetje opslag krijgen, want dat verdienen deze mensen dubbel en dik toch. voor deze editie waren er chips en frisco's voorzien, met dranken zoals sangria zonder alcohol, maar ook mojito en natuurlijk mochten de frisdranken, het water, en bier niet ontbreken.

*Een prachtige en een superleuke namiddag, met drinken en eten.*

*Meer hoeft het toch niet te zijn?*

*Iedereen ging dan ook heel tevreden terug naar huis.*

*Wij kijken nu al uit naar het volgende zomerterras.*



# Familie Nieuws

## DE HELD VAN HET DAGCENTRUM

*Er bestaan nog steeds mensen die een heldenactie verrichten, en dat is echt geweldig, Nu is dit geen echte heldendaad, maar toch is dit iets geweldigs, en dit dankzij mijn goede vriend Rob Smeets.*

In het Dagcentrum gebruikte ikzelf een rollator voor mezelf te verplaatsen, dit kreeg de naam 'winkelkar' omwille er een mandje van voor opstaat, tijdens de zomer sprong de remkabel plotseling stuk, omwille de leeftijd van mijn winkelkar vreesde ik al dat dit niet meer gerepareerd kon worden.

Wat ik vreesde kwam ook uit. Mijn 'winkelkar' kon inderdaad niet meer gerepareerd worden. Dus be-

sloot ik om mijn reserve kaye-walker beter bekend als een looprek mee te nemen naar ons Dagcentrum.

Omwille ik geen mandje heb aan mijn kaye-walker heb vroeg ik aan Rob om een bakje aan mijn kaye-walker te maken, en Rob beloofde aan mij dat hij dit zou doen, maar ik moest even geduld hebben.

Dit had ik ook, en de laatste week van de vakantie



**Hierbij wil ik Rob hartelijk bedanken, want nu kan ik eindelijk iets meenemen, en dit nog wel zonder dat alles op de grond valt, en daarom is Rob de held van ons Dagcentrum.**

## EEN BELEVENIS OP ZICH

*Elke donderdagvoormiddag behalve onder de vakanties is het voor sommige deelnemers van het Geelse Dagcentrum zwemmen, niet in het Dagcentrum zelf maar wel in het zwembad van Geel. Hiernaar wordt er gewandeld, want het is eigenlijk de moeite niet om met de bus naar het zwembad te rijden, want het zwembad is niet ver van het Dagcentrum. Gelukkig geraakt iedereen altijd veilig heen en terug, maar op donderdag 28 maart gebeurde er toch wel iets onverwachts.*

Ja, je kunt wat beleven, dat weet ikzelf ook, zoals altijd at ik 's morgens 3 boterhammen, en voor het zwemmen een mandarijntje, want n het Dagcentrum krijgen wij in de voormiddag altijd een stukje fruit, maar wat

heeft dit nu te maken met het zwemmen? Wel, als je nu verder leest, dan kom je het te weten, en anders niet.

Zoals altijd na het zwemmen had ik heel veel honger, maar dit keer blij-

baar nog meer dan anders. Want wij waren nog maar net vertrokken aan het zwembad, en plotseling kreeg ik een beetje buikpijn, en ter hoogte van verstoppen op de Diestsebaan werd ik duizelig en moest ikzelf op de grond

gaan liggen, gelukkig zat ik zoals altijd als wij gaan zwemmen met het Dagcentrum in de rolwagen voor deze verplaatsing te maken, want anders gaat het tempo te traag.





2 begeleiders legden mij op de grond en mijn benen werden in de rolwagen gelegd zodat deze hoger lagen dan de rest van mijn lichaam, ook zag ikzelf heel bleek en kreeg een jas als kussen onder mijn hoofd. Want jawel, ik was flauwgevallen.

Na enkele minuten kreeg ik een suikersnoepje en een blikje cola, één andere begeleidster bood zelf een boterham aan. Maar dat hoefde niet, want ik kwam vlug bij. En toen moest ik voorzichtig terug rechtstaan om in de rolwagen te zitten, zo konden wij de tocht naar het Dagcentrum verder zetten, en kon

ik eindelijk mijn boterhammen opeten.

Gelukkig kwam dit maar éénmalig voor, en kon ikzelf gewoon zoals anders eten, het was dus heel vlug voorbij. Dankzij de goede zorg van de begeleiders, kwam ik er dus heel vlug door. Sindsdien ben ik gelukkig maar niet meer flauw gevallen,

**Dit kan bij iedereen voorvallen, maar vooral bij mij, als ik je een gouden tip mag geven, dan is het wel deze tip, eet voldoende voor je gaat zwemmen, want dan kan je geen appelflauwte krijgen, want neen, dit is nooit leuk.! Maar het was weer een belevenis op zich.**

## EEN LEUKE VERJAARDAG

*Op vrijdag 29 maart was het een hele speciale dag voor mij, want toen ben ik 36 jaar geworden, omwille mijn verjaardag nam ikzelf en dagje vrijaf, en de zon was van de partij. Dit deed mij echt deugd.*

's Morgens werd ik wakker door mijn wekkerradio, want ik zou in de voormiddag een wandeling maken, althans dat was toch mijn plan. Daarom zette ik mijn wekker, maar ik lag zo goed dat ik in mijn bed blijven liggen was. Toen de eerste mij belde voor een gelukkige verjaardag te wensen was ik dus nog niet opgestaan.

Maar ik moest naar de wc gaan, daarom moest ik toch opstaan, Na een rustig ontbijt, kreeg ik de klok plotseling in het oog, en het was al 10u30. Dus ik moest maken dat ik mijn kleren en schoenen aan had om nadien nog een kleine wandeling te maken, want ik moest nog naar Geert mijn kinesist, en wou dit keer tijdig vertrekken zodat ik niet te vlug moest fietsen. Gelukkig kon ik nog eventjes gaan wandelen, maar tijdens mijn wandeling ging plotseling mijn schoen uit, dus moest ik op één schoen verder wandelen.

Toen ik terug thuis kwam moest ik mijn schoen terug aandoen, en kon ik boterhammen eten en naar Geert

vertrekken. Gelukkig was ik tijdig terug thuis, want ik ging ook nog met mama en papa eten voor mijn verjaardag, dit in Het Loze Vissertje te Herselt. Omstreeks 18u kwamen wij terug thuis en was het wachten op de nagerechten, een ijsje van Den ijsberg, en de plattekaastaart, want bij een verjaardag hoort er natuurlijk taart bij. Speciaal voor deze dag had mama deze taart gemaakt waarvoor dank, het smaakte mij heel goed af, dat ijsje kreeg ik van Annelies & co. Ook van Karolien & co kreeg ik een pakje, eigenlijk een echte snoepdoos.



*Het was een heel leuke dag; en kijk al uit naar mijn volgende verjaardag. Jarig zijn is en blijft nog altijd leuk en dit voor jong en oud. Graag wil ik iedereen bedanken voor de kaarten en de vele berichten, dat ik voor mijn verjaardag kreeg. Jawel, het was echt een hele leuke dag.!*

# EEN NIEUW LEVEN

*De familie is ondertussen weer een beetje groter geworden, en weeral een meisje. Dit keer werden Justinne en Sam de trotse ouders.*

Op 13 november 2023 liet Justinne via de whatsapp groep van de familie Helsen weten dat Eloise de grote zus werd en het was uitgerekend op 28 juni 2024.

Natuurlijk werd er op 27 december 2024 via dezelfde weg ook nog meegedeeld dat het een meisje was. Toen duurde het nog lang, en zag je natuurlijk nog niets aan Justinne.

De tijd ging zo snel voorbij en je zag de buik van Justinne steeds meer groeien, maar toch bleef de baby nog lang in Justinne haar buik zitten, tot de dag aanbrak, op donderdag 4 juli '24 beviel Justinne van een flinke meid Lily genaamd. Lily woog 3,560 kilo en was 51 centimeter. Gelukkig was alles goed verlopen, de naam Lily betekend een felle bloem, en hopelijk wordt ze dat ook.



*Hierbij willen wij Justinne en co proficiat wensen, en porfiteer er maar van. Want voor je het weet is Lily ook groot. Ondertussen is Lily gelukkig een beetje groter geworden en stelt ze het nog altijd goed. Hoe mooi kan een nieuw leven toch wel zijn?*





# Sport Nieuws

## Een nog niet zo'n bekend toernooi

*Wat in vele landen niet zo veel ter sprake komt is ook een toernooi, in het Afrikaanse voetbal. Dit terwijl er wereldwijd vele voetballers uit Afrika spelen. Wij spreken over het grootste toernooi van Afrika, namelijk het Afrikaans voetbal kampioenschap. Wij kennen het Europees kampioenschap voetbal wel, maar ook de wereldbeker in het voetbal kennen we, maar het Afrikaans kampioenschap voetbal, neen dit kennen wij helemaal niet. Want dit wordt door geen enkele televisiezender uitgezonden, en dat is heel spijtig. Want zoals de geschiedenis het wenst was er ook dit jaar tijdens het toernooi altijd wat te beleven.*



Eerst een stukje geschiedenis, het Afrikaans voetbalkampioenschap voor landenteams wordt georganiseerd door de Afrikaanse voetbalbond. Dit toernooi werd tussen 1957 en 1968 met onregelmatige tussenpozen gespeeld. Sinds 1968, speelt men dit toernooi om de 2 jaar gehouden, en dit tot en met 2012. Sederd 2013 wordt dit toernooi om de 2 jaar gespeeld. De eerste editie werd met 3 landen gespeeld, want de 4de werd uitgesloten.

Dit omwille dat men niet overweg kon met het ras van de spelers. Jammer maar helaas kwam racisme hierbij ook van pas. Dit gebeurde ook in 1959, In 1963 werd het deelnemersveld uitgebreid tot zes landen en in 1968 tot acht landen. Vanaf 1996 bestond het eindtoernooi uit zestien landen.

De laatste uitbreiding van het aantal deelnemers vond plaats in 2019, vanaf dat jaar doen er 24 landen mee aan de eindronde. De edities van 2021 en 2023 die in de zomers van deze jaren zouden worden gespeeld, werden echter in de winters van 2022 en 2024 gespeeld vanwege de coronapandemie die in 2020 uitbrak en de slechte weersomstandigheden van gastland Ivoorkust in de zomer van 2023 (het regende heel veel in Ivoorkust, waardoor de organisatie geen risico wilde nemen). en zo groeide dit toernooi tot het er nu aan toe gaat. In 2022 won Senegal dit toernooi, dus de vraag was, wie zou dit toernooi nu winnen?

Zoals bij een EK of WK was er ook dit jaar veel doelpunten in de groepsfase, vielen maar liefst 89



doelpunten, trouwens wisten jullie dat er 2 Belgische trainers aanwezig waren? Namelijk Hugo Broos en Tom Saintfiet. Jammer genoeg haalde de landen van onze 2 landgenoten de finale niet, want anders zou het een finale met een Belgisch tintje zijn geworden, maar dat was dus niet het geval. Ook waren er vele verrassingen dit jaar, zo werd er verwacht dat Ghana tot de finale zou geraken, maar dit land geraakte niet voorbij de groepsfase, en werd de grootste ontgoocheling van dit toernooi. De grootste verrassing van deze editie was Kaapverdië.

Dit land werd eigenlijk getipt als het eerste land dat wordt uitgeschakeld, maar niets was minder

waard. Want dit land geraakte tot in de knock-out fase. Het land die het mooiste verhaal neerpende was toch wel Equatoriaal-Guinea. Want dit land stunte in de groep tegen Egypte, ook maakte Equatoriaal-Guinea het gastland bij uitstek, namelijk Ivoorkust het heel moeilijk, met mooi en heel aantrekkelijk voetbal. Heel dit toernooi was smullen geblazen, maar de kers op de smurfentaart moest nog komen, want de finale was Nigeria – Ivoorkust, waar het een hele tijd nagelbijten was, maar gastland Ivoorkust nam de titel van winnaar op zich. Want het won met 1-2.

Gelukkig dat de mensen die de finale volgde nog wel nagels aan hun

vingers hebben, want van al dat bijten moet je oppassen dat je geen nagels meer hebt. J Natuurlijk werd er nadien nog volop gevierd, het feest was zo geweldig dat er supporters uit de kleren gingen, gelukkig hadden deze mensen nog de kleuren van de vlag van Ivoorkust aan, want zo in hun blootje op straat staan is ook geen uitzicht voor de bevolking.



Een mooi toernooi met echt wel een heel verdiende winnaar, met goed en soms spectaculaire wedstrijden, dit was de Africa Cup van 2024. Hopelijk wordt dit in de toekomst ook overal ter wereld uitgezonden, want het Afrikaanse voetbal kan ook heel interessant zijn.

# Een vervelend moment

*Wielrenners die moeten plassen, normaal mag dit niet op televisie komen, maar onlangs gebeurde er toch iets wat niet goed te keuren valt, en dit nog wel tijdens de koers.*



Voor de koers werd er al voor gewaarschuwd dat de renners nergens konden en mochten plassen, dus voor de start van deze koers zochten de renners meermaals een plaatsje op, voor nog eens even een plasje te plegen, zodat iedereen met een lege blaas aan de start kwam, en hier konden de renners nog onopgemerkt plassen, en dat zou tijdens

de wielervedstrijd wel eens anders kunnen zijn.

Nu vraag je wel af over welke wielervedstrijd het gaat, want dit hebben we nog niet vermeld. Wij spreken over de wielervedstrijd Gent Wevelgem, van 4 maart 2024, gewonnen door Mads Pedersen Maar nu terug over naar de wedstrijd zelf.



Het mocht niet getoond worden op televisie, maar eigenlijk zijn de wielrenners verkeerd gereden. Want seingevers toonden de verkeerde en werden de renners opgehouden door de organisatoren, dit leidde door een massale plaspauze, maar ook voor een groot protest van Dylan Van Groenewegen. We waren precies op het parcours van de Scheldeprijs aan het rijden, toen wij werden tegengehouden mocht er niemand plassen, terwijl iedereen nodig moest, en dat werd dan ook nog eens gefotografeerd, aldus Van Groenewegen. Daarom protesteerde ik zo.

Gelukkig moest de camera vlug weg, want enkele van mijn collega's stonden met hun broek naar beneden te plassen, meldde Van Groenewegen nog aan onze krant, wij werden na onze plaspauze gelukkig maar terug op het juiste pad geholpen, en konden zo de koers gewoon uitrijden, aldus de winnaar van de dag.

Eind goed al goed, de wielrenners geraakte gelukkig tijdig nog aan de eindstreep, en dat is het bijzonderste. De seingevers werden gestraft, en niemand van de kijkers had iets door. Welke straf de seingevers kregen is niet duidelijk, maar dit was een heel vervelend moment. Hopelijk gebeurt dit nooit meer.



# Een wedstrijd met een geurtje aan

*Wat velen weten is ook gebleken, het 2de seizoen in eerste klasse is het moeilijkste, vraag dat maar aan het bestuur van KVC Westerlo, na een slechte seizoensstart verzekerde de Kemphanen op de laatste speeldag van de reguliere competitie van nog een jaartje eerste klasse, en dit in een uitverkocht Kuipje,. Hoewel dat er nog hier en daar enkele zitjes niet gevuld waren. Dit na een spannende wedstrijd, voetbal kan een harde sport zijn met veel emoties.*

De wedstrijden tussen Westerlo en Genk brengen meestal veel spektakel met zich mee, neem nu de legendarische 6-6 in het seizoen 1999-2000, of de kampioenenwedstrijd van Genk in 2002, waar Genk met een 0-0 nog heel goed vanaf kwam, want het had eigenlijk 5-0 moeten zijn voor KVC Westerlo, maar goed.

Tijdens het seizoen 20023-20024 was er weer een echte thriller in aantocht, althans dat beloofde het toch, 2 ploegen die eigenlijk nog voor iets speelde, Westerlo moest minstens 1 punt halen om niet bij de laatste 4 te eindigen, en Genk moest winnen voor bij de eerste 6 te eindigen. Eigenlijk deed Westerlo een goede zaak om niet op dat puntje te rekenen maar wel voor de 3 punten te nemen, dus Westerlo en Genk moesten beide ploegen voor de zekerheid winnen en niet naar de andere ploegen kijken.

De laatste speeldag kunnen er wel eens rare situaties voorvallen, want dan strijden sommige ploegen



nog voor iets. Zo zakte Westerlo ooit naar 2de dankzij de winst van Moeskroen bij KV Kortrijk, dankzij de doelpunten met een geurtje eraan.

Dit zou nooit meer gebeuren, want er zou meer controle gehouden worden althans de voetbalbond toen beweerde, maar of dat waar is, dat weten wij zomaar niet. Maar goed, nu terug over naar de wedstrijd zelf, het was een wedstrijd met weinig kansen dus een 0-0 tussenstand was heel logisch. Hoewel de beste kans misschien wel voor Westerlo was.

Lang leek de wedstrijd op een 0-0 te eindigen, toen opeens Genk met 10 man verder moest na een rode kaart voor Christopher Bonsu Baah, een intens slot komt eraan denk je dan, maar niets is minder waar. Ravil Tagir bracht de thuisploeg op een 1-0 voorsprong, Westerlo zal dan dan doordrukken denk je, maar plots scoorde Genk speler Bryan Heynen de 1-1. Wat er nadien gebeurde was ongezien, eerst was er 6 minuten extra tijd wat volgens ons ook overdreven was, en nadien wilden beide ploegen niet meer voetballen, en bleef de stand op een 1-1 gelijkspel

**Westerlo blijft in eerste en Genk speelt voor de titel, een bijzonder raar wedstrijdeinde was het echt wel, maar het goede is dat het behoud al binnen is voor de Kemphanen. Dit wordt ongetwijfeld nog vervlogd. Voor de supporters van Westerlo werd het nog een lange feestnacht.**





# GEEN GOEDE RECLAME

*Een van de vele besproken wedstrijden van deze periode is toch wel de wedstrijd tussen KVC Westerlo en KRC Genk, dit keer niet om het spektakel of het schitterende voetbal, maar wel over het einde van de wedstrijd, dit omwille dat de spelers van beide ploegen in de extra tijd gewoon bleven staan, maar dit niet alleen want Nicolas Madsen en Joris Kajembe speelde de bal naar elkaar toe. Dit was een echte schande en is nadien ook nog eens de hele wereld rondgegaan.*



Sommige beweren dat de voormalige trainers van Westerlo en Genk, namelijk Rik De Mil en Wouter Vrancken dit onderling hebben afgesproken onder de wedstrijd, maar dit was blijkbaar niet zo, toch waren er beelden opgedoken dat beide trainers met elkaar aan het spreken waren, wat er juist verteld was gaan wij wellicht nooit weten, maar beide gaven de uitleg dat het gesprek niet ging over het voetbal.

Toch twijfelen wij over deze uitleg, want anders zou Rik De Mil misschien niet ontslagen zijn, want hij kreeg de opdracht om altijd vrijuit te spelen bij gaelijk welke tussenstand dat er bij de andere tegenstanders was, maar volgens de voetbalbond waren beide trainers toch wel over iets anders aan het spreken. Want zowel Rik De Mil en Wouter Vrancken werden vrijgesproken, ondertussen werken beide trainers niet meer bij de betreffende ploegen, maar één ding is zeker.

Er is meer gebeurd dan er gezegd en geschreven is, dat weten wij zeker en vast, want anders gebeurd er zoiets niet. Als er ooit nog eens iets uitkomt van deze wedstrijd, gaan er nog spelers mogen vertrekken bij hun club, dit staat echt wel vast. Maar goed.

*Wij hopen alvast dat dit niet meer gebeurd want het was voor ons Belgische voetbal helemaal geen goede reclame, maar dat kan alleen maar in ons land gebeuren.*

# Een gouden voet

*Een verrassing was het uiter-aard niet, maar toch waren de uitgekozenen voetballers die in de prijzen vielen toch wel aardig verrast Niet van de uitslag, maar wel van de reacties van iedereen die van het spelletje voetbal houden. Zo wist er iemand van de voetbalbond te vertellen dat dit een prachtige editie was met wel een heel grote man als winnaar. Wie deze persoon was weten wij ook niet, want hij wou zijn naam niet vertellen.*

Het wonderjaar van Antwerp heeft dus alweer enkele prijzen opgeleverd. Welke prijzen dat Antwerp nog in hun prijzenkast mocht plaatsen, zijn doelman van het jaar, trainer van het jaar, belofte van het jaar en daarop nog de gouden schoen. Dit zoals verwacht voor mega Toby.

Na de prijsuitreikingen wisten de mensen van Club Brugge meteen het bestuur van Antwerp meteen te feliciteren. Maar dit niet alleen, want elke speler ging een praatje maken met Toby Aderweireld. Dit was totaal onverwacht, want dit keer was er zoals wij ook wel weten niemand van Club Brugge erbij, en iedereen was natuurlijk blij voor Toby en co, maar de verlie-

zers waren echt wel ontgoocheld. Zo ontgoocheld zelfs dat men met slagroomtaarten begonnen te werpen. J Want Anderlecht had voor deze gelegenheid taarten bij, maar plotseling lagen deze op de grond en moest men de taarten van de grond oplikken. Dit was echt wel een grappig zicht.

Hierbij willen wij iedereen nog een dikke proficiat wensen, ook bij de vrouwen werd de gouden schoen uitgedeeld aan geen verrassende winnares, want Tessa Wullaert volgde zichzelf nog eens op.



Wij hopen dat deze mensen nog een plaatsje vrij kunnen maken om alles goed te kunnen plaatsen, en dit zonder iets te laten vallen. Want Vanaf de dag van heden kan Toby met een gouden schoen spelen, en we hopen dat dit niet de laatste prijs ooit voor hem als voetballer is.



# De zoektocht naar talentvolle voetballers

*Onlangs maakte enkele voetbalploegen hun opwachting in een heel bijzonder toernooi, waarbij er talentvolle spelers worden ontdekt. De jeugd ploegen die dit jaar deelnamen zijn, Anderlecht, Gent, Club Brugge, PSV, Genk, Chelsea, Barcelona, Manchester United, Rangers, Liepzig, Se Palmeiras en natuurlijk ook nog Manchester City. Wij spreken hierover de Kevin De Bruyne Cub.*



Dit jaar streek dit toernooi weer neer in Drongen, elke ploeg speelde minstens 1 maal tegen elkaar. Tijdens de wedstrijd wordt er dus vooral gekeken naar hun talent, maar er telt bij dit toernooi maar één ding, en dat is plezier maken.

Dit deden de spelers natuurlijk ook, want buiten het voetballen werd er ook veel gelachen en plezier gemaakt. Tijdens de namiddag bracht ook Kevin De Bruyne een bezoek aan zijn toernooi.

Dit wist iedereen ook wel, daarom stonden er vele rijen mensen hem op te wachten, en kregen deze mensen ook de kans om een handtekening met een foto te vragen.

Degene die er niet bij waren miste ook het moment van de dag, en dit

was natuurlijk de uitreiking van de beker aan de winnaar van het toernooi, en dat was hoe kan het ook anders, Manchester City. Deze beker was eigenlijk al een beetje stuk gegaan, want deze beker viel voor de uitreiking op de grond, en het oor zat los, maar bij de overhandiging viel het oor plotseling van deze beker. Dus de winnaar moest

de beker meenemen met één oor, maar dat kon de pret niet bederven.

Het was een hele mooie dag, met dankzij Kevin De Bruyne, want zonder deze voetballer, zou deze dag niet bestaan. Proficiat ook aan de organisatie voor deze dag in goede banen te leiden, en aan iedereen die hieraan mee werkte.

**Er zijn weer nieuwe talentvolle spelers ontdekt, maar of deze de mogelijke opvolgers van Kevin De Bruyne zijn? Wel, dit moet de toekomst nog uitmaken. Eigenlijk is dit toernooi jaarlijks een jacht op nieuwe talenten, dit genoemd naar King kev, hopelijk mogen wij nog vele spelers als hem ontdekken, want zonder Kevin zou ons voetbal triestig zijn, dus de zoektocht naar talentvolle spelers is nog niet voorbij, sterker nog, het moet nu voor vele jeugdspelers nog beginnen.**





# het moppenhoekje

1. Loop ik laatst op straat, kom ik een huilend eendje tegen. Dus ik zeg tegen dat huilende eendje: "Wat is er met jou gebeurd?" Dat huilende eendje kijkt me aan en zegt: "Ik ben in elkaar geslagen door een hooliGans!"
2. In de dierenartskliniek. Klant: dokter, mijn hond gaat altijd als er een bel gaat in de hoek zitten. Dokter: tsja, dat doen Boxers he...
3. Peter, ik hoor dat je net vader bent geworden. Hoe gaat het nu met je vrouw? Goed, zolang ze dit maar niet te weten komt.
4. Waarom heeft een Lada kofferbak verwarming? Dan krijg je geen koude handen bij het duwen.
5. Hoe noem je een ijsbeer met oorverwarmers? Laat maar. Hij kan je toch niet horen.
6. De juf vraagt aan Saartje, zet de volgende zin in de verleden tijd, ik eet een kommetje komkommersla." Waarop Saartje antwoordt: "Ik at een kwammetje kwamkwammersloeg!"
7. Hoe heb je jezelf verkleed met carnaval? In een badkuip.' Tjonge wat ingewikkeld.' Ingewikkeld? Ne hoor, ik wilde m gewoon laten vollopen.
8. Waarom ben je eigenlijk nooit in militaire dienst geweest? Geen idee, en toch heb ik bij elke keuring met de legerarts om vijfhonderd euro gewed dat ik in orde zou zijn.
9. Bob heeft plotseling de griep. ' s Nachts kreeg hij keelpijn en ging naar de dokter van wacht, Bob belde aan bij de dokter en er deed een knappe vrouw open. Bob vroeg aan deze knappe vrouw met een hese stem, is de dokter thuis? Neen fluisterde de mooie vrouw. Maar kom toch maar vlug binnen.
10. Niels en Danny gaan fietsen. Onderweg laat Niels zijn banden leeglopen. 'Waarom doe je dat?' vraagt Danny, Wel zegt Niels, omdat het zadel een beetje te hoog staat en anders kan ik niet aan de trappers.
11. Wie heeft er met kerstmis nooit honger? Wel, de kalkoen, want deze is altijd gevuld.
12. Zou je om hulp roepen, Els als ik je ritssluiting opentrek? Waarom? Die gaat toch niet moeilijk open?

# ZOEKERTJES

*In deze rubriek vinden jullie de belangrijkste zoekertjes terug. Dit kan alles zijn, hopelijk vinden wij alles wat er gezocht wordt.*

## **WIJ ZOEKEN EEN PRIVÉCHAUFFEUR,**

ben je graag op de baan en tussen het volk? Dan is dit zeker iets voor jou. Je moet wel 24 op 24 uur bereikbaar zijn en zelf over een auto beschikken.

## **WIJ ZIJN OPZOEK NAAR EEN TOFFE WOORDVOERDER VOOR ONZE KRANT.**

Dit om het team te versterken, maar ook een omwille de groei van onze krant mee in goede banen te leiden.

## **EEN ECHTE WANDELLIEFHEBBER**

Wij zijn ook opzoek naar iemand die met onze hoofdredacteur een gezellige wandeling wil maken, zodat hij weer stilaan met zijn stokken zou kunnen wandelen.

## **BEN JE EEN GEDIPLOMEERDE JOURNALIST,**

en wil je mee aan deze krant werken? Dan is dit zeker iets voor jou.

## **KOM JE AF EN TOE IN DE ALDI EN KOOP JE VOOR 15€?**

Dan krijg je misschien emoji's. Hou deze dan bij, en bezorg dit aan onze hoofdredacteur.



**Kan je ons helpen met één van deze zoekertjes?**

**Neem dan contact op met onze redactie via [redactiewg@gmail.com](mailto:redactiewg@gmail.com)**